

I den forløbne samling holdtes også mindetale over forhenværende statsminister *Erik Scavenius*, der døde 29. november 1962. Samme dag udtalte formanden i folketinget:

„Det er under mødet meddelt mig, at fhv. statsminister *Erik Scavenius* er afgået ved døden.

Erik Scavenius har som få mennesker været placeret på de mest udsatte poster, når vort land var stedt i alvorlige eller farlige situationer. Allerede i 32 års alderen blev han i 1909 udenrigsminister i Zahles første ministerium og blev genudnævnt, da Zahles andet ministerium blev dannet i 1913. Han kom derved til at lede vor udenrigspolitik under hele den første verdenskrig, hvor det lykkedes at bevare Danmark neutralt.

Ved det radikale ministeriums afgang i 1920 gik *Scavenius* tilbage til sin embedskarriere, og han kom i virkeligheden ikke i kontakt med det egentlige politiske liv, selv om han var tingvalgt medlem af landstinget i to relativt korte perioder, fra 1918 til 1920 og fra 1925 til 1927.

Da ministeriet *Stauning* efter besættelsen i 1940 måtte omdannes til en samlingsregering, blev *Scavenius* på ny udenrigsminister under vilkår så vanskelige, som ingen anden dansk parlamentarisk udenrigsminister har kendt.

Endelig måtte han så efter den såkaldte telegramkrise overtage statsministerposten i efteråret 1942.

Der er jo ikke længere så mange af tingets medlemmer, der medoplevede forhandlingerne i de bevægede døgn, der gik forud for regeringsskiftet i 1942; men de, som deltog i forhandlingerne, var uden tvivl alle sammen klar over, at *Scavenius* vidste, at det var en mere end utaknemlig post at overtage. Han kunne end ikke regne med, at han i de